

Færder
nasjonalpark

Strandsitterplassen Rønningen (Rydningen Vestre)

Crofting on the islands
Rønningen (Rydningen Vestre)

Statens naturoppsyn vakttelefon
Norwegian environment agency hotline

03400

De to småbrukene i Jensesund er typiske strandsittersteder fra midten av 1800-tallet. Begge var leilendingsbruk under Jarlsberg grevskap, men bygningene eide strandsitterne selv.

Sjømann og fisker Christian Fenger Martini (1821-1897) fikk i 1859 forpaktningkontrakt på byggetomt og hage her på «Vestre Rydningen». Årlig avgift til greven var på 5 speciedaler. Christian og kona, Susanne Larsdatter, bygde seg våningshus og uthus på tomta. Her fikk de syv barn. To av guttene het Ferdinand. Den eldste druknet 18 år gammel før den yngste ble født. Det uvanlige mellomnavnet Fenger ga etterkommerne klengenavnet «Fingræne». Flere av dem ble navngjette hvalskyttere.

Bygningene på begge bruk er flott restaurert av Mellem-Bolærens venner. Totalt har de lagt ned rundt 50 000 dugnadstimer på øya. I dag er Rønningen en kystledhytte.

From the mid-1800s there were several crofts like the two in Jensesund on the islands. Both were sharecroppers under Jarlsberg Estate, but the buildings were owned by the crofters themselves. Sailor and fisherman Christian Fenger Martini (1821-1897) gained in 1859 a sharecropper lease on the plot and garden here on Vestre Rydningen. The yearly fee to the count was five "speciedaler". Christian and his wife Susanne Larsdatter built a house and an outhouse on the plot. They had seven children. Two boys were both named Ferdinand. The older Ferdinand drowned at 18 years of age, before the younger Ferdinand was born. The unusual middle name Fenger gave their descendants the nickname "Fingræne", which sounds like "the fingers" in Norwegian. Some became well-known whale hunters. The buildings on both crofts are restored by the volunteers of Mellem-Bolærens venner. They have worked more than 50 000 hours on this island. Rønningen is today a coastal path cabin.

Trær tett inntil husveggene hadde feid taksteinene av taket. Og da gikk forfallet fort./ Roof tiles were swept off by trees growing too close to the house, and the buildings soon became derelict.

Tømmeret fra skogen ble skåret på eget sagbruk og brukt til restaureringen. Timber from local woods was used for the restoration.

Foto: Anne Charlotte Schjøll

Strandsitterne kunne være fiskere, bønder og sjøfolk. Ofte var de alt på en gang. / Crofters could be fishermen, farmers or sailors. Often, they did everything.

